

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Beati sunt propter Dei promissionem qui charitatis operibus insistunt,
quoniam ipsi misericordiam consequentur. c. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](#)

106 SACRVM MISERICOR.

Quam munificentiam cum Episcopus ad
uertisset ei benedicēs inquit: *Nunquam in-
ueterascat hæc manus*, q̄ & ita factū est nam
adhuc incorrupta cernitur manus quæ in
distributione pauperum viuida fuerat.

**BEATI SVNT PRO-
TER DEI PROMISSIONEM
QVI CHARITATIS OPERIBVS
insistunt quoniam ipsi Misericordi-
am consequentur.**

CAPVT. XXIV.

Cap. 22.

Tob. 4.

SAlamon in proverbijs inquit: *Qui pro-
nus est ad Misericordiam benedicetur, dū
etiam totius Sapientis Doctor primarius,
lectionem hanc mortalib⁹ inculcaret sub-
iunxit: Beati Misericordes, quoniam ipsi Mis-
ericordia consequentur. quasi diceret. Iure po-
test Misericordiam Patris sibi misericors v-
surpare, siquidē misertus est in hoc existens
mundo inopū paupertati. Quā confidentiē
securitatē confirmant loca non pauca Sa-
cræ scripturæ. Ex substantia fac Eleemosynā
Et noli auertere faciem tuam ab ullo paupere,
ita enim fiet, ut nec à te auertatur facies Do-
mini, & alibi. Esto pupillis Misericors ut pa-*

167

ter, & pro viro matri illorum, & eris tu velut
filius altissimi obediens, & Miserebitur tui Eccles. 4.
magis quam mater. Dispersit (inquit psal-
mista) dedit pauperibus iustitia eius manet in ^{Psal. 3.}
seculum seculi. Quæ loca luculente satis ex-
primunt Deum ita Misericordis vel chari-
tatiui misertorum , quemadmodum ipse
pauperis vel indigētis misertus fuerit. Bea-
ti erunt Misericordes quoniam ipsi Misericor-
diam consequētur. Quod ut apertius intelli-
gatur, notandum est in Deo duplē reperiri
Misericordiā. Altera est quâ Deus reb⁹ mi-
noribus puidet, mortalibus tribuendo ne-
cessaria, vt sunt victus, vestitus, bona fortu-
næ, diuitiæ, &c. de hac misericordia loque-
bat Christus cū dicebat: Solē lucere super ^{Matth. 5.}
bonos & malos, dū etiam diceret pluuiā ca-
dere sup iustum & iniustum. Altera est quæ
Eximia & antonomasticos dicitur qua De⁹
peccata remittit, hominem iuste punien-
dum non secundum delictorum qualita-
tem punit, sed eius miseretur, qua statum
miseriæ in gloriæ sublimitatem conuertit,
pœnas peccatis debitas remittit, purgatorijs
pœnas tollit, & sempiternarum tenebrarū
obscuritate illuminat. Hac Misericordiæ
præstantia fit, vt cum diues ceciderit non col. ^{Psal. 36.}
hidetur, quia Dominus supponit manum suam

Si

108 SACRVM MISERICOR.

Si in peccati mortalis maculam , labatu
non mortem illius æternam patitur Deus
sed Misericordiæ oculo, intuens eum , ma-
num præbet ut resurgere valeat , & glori-
e celestis beatitudinem adipisci mereatur.
Quod Tobiae testimonio cautum est, qui
inquit, *Eleemosyna ut Misericors intenebris
ruat, neutiquam patitur.* Quod etiā confir-
mat Ecclesiasticus dū ait : *Concluē Eleemo-
synam in sinu pauperis, & hæc pro te exorabit
ab omni malo.* Si igitur ab omni malo , ergo
à peccato mortali , ergo ab omni gehennæ
incendio. Hæc iterum Misericordiæ præ-
stantia in gratiarum collatione consistit,
ideoque in die extremo inquiet Dominus:
*Venite Benedicti patris mei percipite regnum
quod paratum est vobis,* supple propter o-
pera Misericordiæ quæ indesinenter pau-
peribus contulisti. Quam fœlices aures,
quam beatus auditus ille , quo hæc vox filij
Dei ad Beatorum animas dilabetur, Beati
tunc sine mensura erunt, quoniam Miseri-
cordiam consequentur. Ad Misericordiam
non hominum quæ exigua est, sed supera-
bundantem. Nam si magnos magna præstare
decet, æquum est ut Deus qui omnem ex-
cedit magnitudinem , in Misericordia o-
stendat bonitatem. Non humanam dico,
quæ

Tob.c.4.

Eccles.c.29.

quæ in caducis rebus versatur, qualis erat Senecionis, qui effrenato animo atque insaniente mente, omnia sibi ad obsequium necessaria ingentia atque mensuram æquitatis excedentia comparabat. Nam pateras quibus vtebatur ambabus manib' vix subleuare poterat, æquos ingentis staturæ habebat, cibarijs munusculis qualia sunt nūces, racemi &c. vesci nolebat, mulieres paruulas in oculis non sustinebat, vestibus vtebatur, quarum ora longo tramite sequebatur. O insanam humanæ mentis magnitudinem! melius satiusque fuislet, si hæc superuacanea superfluaque in Eleemosynas conuertislet, indeque Misericordiam Dei quæ omnem superat mensuram sibi comparasset. Iuxta illud psalmistæ dicentis:

Miserere mei Deus secundum magnam Misericordiam tuam. Hic insipienter magnus erat, at verò Deus essentialiter magnus est.

Magnus Dominus Deus (inquit psalmista) Psal. 50.
Et magna virtus eius. magna virtus in Misericordia, quam conferet eis qui Misericordiæ operibus institerunt. Nec enim ab eo aliter fieri potest, ipse siquidem *Pater Misericordiarum est.* Ipsa siquidem *Misericordia adificatur in cœlis,* siquidem *Domine in cœlo Misericordia tua.* Diuinæ igitur Misericor-

Psal. 146.

2. Corinth. 1.
Psal. 88. &
35.

110 SACRVM MISERICOR.

ricordiæ adscribite quod *ultra meritum remuneret, quod citra condignum puniat*. Misericorditer punit damnatos *ultra meritum parcendo*, Misericorditer affligit eos, *citra condignū puniendo*. Eius non solū misericordia in terris resplendet, sed & in inferno prædicatur. Quod equidē sciuisse videtur, psalmista cum ait: *Si descendero in infernum ades*. Licet etenim damnati in æternum cruciandi sint, suæ tamen Misericordiæ atque benignitatis oleo, pœnas minuit damnatorum. *In Misericordia enim disperdes eos*. Si de ea quā hominibus confers misericordia agendū sit, ecce mihi testimonium præbet, qui Sancto Spiritu edocente cecinit: *Misericordia Domini plena est terra*. Veruntamen ô vates Regie, ne terminos Misericordiæ diuinæ præfixeris, superat enim ambitum terræ Misericordia Dei. Latior est, Longior est, quam ut terræ limitibus compræhendi queat. Reuertatur peccator in semetipsum, & videat, quia per Misericordiam Dei factū est ut in peccato Originali non mortuus sit. Videat & perpendat quia post mortalem culpam *Misericordia Domini quia consumptus non fuit*. Etenim Angeli vnū ob peccatum æternis fuerunt adiudicati tormentis. Per eam sit, ut anima

ad

Psal. 138.

Psal. 142.

Psal. 32.

Thren. 3.

ad errores proliuis, in eos non labatur, sed
& ab eis cohibeatur. Ideoque canebat Da-
uid: *Nisi misericordia Dei adiuuisset me, pau-*
lo minus habitasset in inferno anima mea. Mi-
sericordia Dei est, cū peccatorē varijs vitio-
rum generibus intricatum ad veram Pœni-
tentia expectat. Misericordię Dei opus sin-
gulare est, cū peccatori cōuerso, gratiarum
munera confert, meritorumq; prœmia cu-
mulat, noua nouis adiungendo laborum
solatia. Misericordia Dei est cum peccato-
ri in vitiorum stetquilinium lapso auxilia-
tricem præbet manū atq; erec̄tricem por-
rigit dexteram. Denique Misericordia Do-
mini est, cum hominē virtutibus exornatū
ex hoc lachrymarū valle eripit in æterna
requie coronaturus, *Hic enim coronat te (ô*
homo) in Misericordia & Miserationibus,
iuxta quē sensum iterū alio in loco scriptū
est: *Domine ut scuto bone voluntatis tuae coro-*
nasti nos. Et ideò in huius rei testimonium
Sanctorū occipitiū diademate quodā ope-
ritur q; & sinciput & verticē circumtegat,
vt ostendantur Misericordię Dei virtute,
in hac vita mortali fuisse circumtecti, &
gloria in cœlesti patria fuisse induti. Ope-
ram ut reor ludo dum Misericordias Do-
mini enarrare gestio, Facilius enim stellas
cœli

Psal. 93:

Psal. 102:

Psal. 8:

112 SACRVM MISERICOR.

cœli arenamque maris mediterranei emerare potero, quām vel tantillam Misericordiarum diuinarum partem enarrare Sufficiet rogasse Misericordiæ tuæ scintillulam, quā hic Misericordes effecti, participes simus repromotionis beatæ ingloria cœlesti.

BEATI MISERICORDES, QVIA EORVM AVGENTVR CVM VLA NTVR QVE. BONA
na vt testatur veritas ipsa inquiens:
Centuplum accipiet.

CAPVT XXV.

Matth.19.

Dominus noster interrogatus ab Adolescenti quodam quid faciendo vitam æternam possideret, respondit: Si vis ad vitam ingredi seruamanda, quod dicente, se ab incutiabulis ea seruasse, subiunxit: Si vis perfectus esse, vade vende omnia qua, habes & da pauperibus. Quo audito, is qui opibus abundabat, conuersus abiit. Tunc Apostoli qui omnia propter Dominum reliquerant, dixerunt: Ecce nos reliquimus omnia quid